

VAN DE REDACTIE.

J. MATHIJS ACKET over *de Navolging Christi*.

Voor het bestudeeren der geniale eenlingen hebben wij specialiteiten gekregen. Grootte liefde voor den door hen vereerden meester moet die specialiteiten bezielen, anders zou het hun onmogelijk wezen hun leven te wijden aan het opsporen van kleinigheden, die voorgeslachten hebben gehouden voor te onbelangrijk om ze op te teekenen of te bewaren. Doch zij uiten die liefde niet — ten minste maar zelden — direct. Men moet haar bestaan afleiden uit de gebrachte offers en de nimmer eindigende inspanning.

De heer J. Mathijs Acket is een vereerings-artiest.

We hebben van hem gehad een artikel in *De Gids* over Van Deyssel. Het verscheen later als brochure. In dat artikel had hij gegeven iets heel bijzonders: het beeld van den bekenden auteur, zooals dat verzezen was in zijn ziel, in de ziel van een, die den schrijver hoog vereerde. Nog meer gaf de heer Acket: Hij liet ons door de wijze, waarop hij zijn onderwerp behandelde, meteen gevoelen wat er van den schrijver was overgegaan in hem en wat hij niet kon assimileeren. Niet maar zoo dadelijk heeft iedereen dan ook begrepen wat in dit stuk gegeven werd. Het gedeeltelijk overnemen van het schrijvers-procédé des heeren Van Deyssel deed een enkele denken aan een half gewilde, half bij ongeluk zoo uitgevallen parodie. Maar, wie dieper doordrongen in het wezen van dit hoogst merkwaardige opstel, dat beter zou zijn begrepen en gewaardeerd zoo het niet aan een tijdgenoot en daarbij aan een onstuimig polemist ware gewijd, wie dieper in dat wezen doordrongen gevoelden dat wij voor ons hadden de uiting van een zeer bijzonder temperament in een zeer merkwaardigen vorm.

Het Van Deyssel-stuk stond tot een biografie of kritiek als een meesterlijk geschilderd portret tot een fotografie. Over de gelijkenis kon men verschillend oordeelen. Niet ieder ziet het model zóó als de kunstenaar het ziet. Maar over de artistieke waarde kon men 't niet oneens zijn.

Nu geeft de hoogstbegaafde schrijver ons een werk van vereering en liefde, dat is geïnspireerd door het kleine boekken van Thomas a Kempis „*De navolging Christi*.” Het is alweder noch een biografie, noch een critische studie, noch een „portret in de lijst van den tijd,” zooals men lang zekere werkjes heeft genoemd. Het is, integendeel, een werk dat Thomas a Kempis uit zijn tijd haalt en hem plaatst in het licht der negentiende-eeuw. Wat is dat heerlijke boekken uit de middeleeuwen nog altijd voor den geloovigen katholiek? In zijn opdracht van het boek aan een vriend, schrijft de auteur: „Ik heb den vijftiend'-eeuwschen monnik niet op de eerste plaats willen geven zooals hij was in z'n uitwendig bestaan, in z'n denken en gelooven,